

QUÈ DIUEN ELS CRÍTIQS?

ALBA CUENCA SÁNCHEZ

L'art de convertir en pallaso

JORDI BORDES

La presència de Pau Palaus

VALORACIONS GLOBAIS

CRÍTIQS

8.5

VALORACIÓ

CATEGORIES

VALORACIÓ PER EDATS	
De 4 a 6	8.0
De 7 a 11	8.5
De 12 a 15	8.5
De 16 a 25	8.5
De 26 a 35	8.5
De 36 a 50	8.5
De 51 a 66	9.0
Més de 66	8.5

CRÍTICA: EMBOLIC

CATEGORIES

Aquesta nit t'abraçaré

Clàssic

Íntim

VALORACIÓ

8

VALORACIÓ PER EDATS

DE 7 A 11	8
DE 12 A 15	8
DE 16 A 25	8
DE 26 A 35	8
DE 36 A 50	8
DE 51 A 66	9
MÉS DE 66	9

L'art de convertir en pallaso

per Alba Cuenca Sánchez

A l'espectacle *Zloty*, el pallaso **Pau Palaus** parlava de la soledat que quedava quan la seva tropa marxava. En aquella ocasió ho feia en una carpa espectacular, amb la companyia no sempre equilibrada de **Maria Soler**. Ara, a *Embolic*, codirigida pels dos artistes però amb ell sol en escena, han sabut destil·lar la proposta, eliminar l'artifici i quedar-se amb l'essència d'aquell espectacle, que és també la seva millor virtut com a pallaso: la capacitat de ficar-se el públic a la butxaca.

A *Embolic*, l'artista fuig de nou de la soledat, aquesta vegada convertint en pallaso a tot el públic que toca. La seva recepta té pocs ingredients però és molt més complexa del que sembla. Cal intuïció per triar a la persona que donarà un millor joc, complicitat per entendre-s'hi sense paraules i una capacitat enorme d'escolta i reacció ràpida. Palaus és un mestre en aquest art, fent que espectadors desconeguts de diverses generacions s'impliquin amb la naturalitat de qui ho ha fet tota la vida. La resta de públic, els que no sortim a l'escenari, ens entreguem a la peça amb la mateixa satisfacció, fruit de la tendresa i l'humor que impregnen les escenes.

Palaus treballa el personatge clownesc sense paraules, molt en la línia d'artistes com **Joan Català** o **Guillem Vizcaino**. En aquesta ocasió, però, el virtuosisme circense queda molt més diluït, en part també perquè no hi ha una estructura pensada per a grans proeses físiques. En aquest espectacle és més important l'estètica artesanal i la caracterització: maletes velles, cordes, una gavardina grisa i un gorro de tela, que podrien ser ben bé d'una peça de la **cia. Kamchátka**. Són importants també el maquillatge blanc i les sabates grans, la base del pallaso sobre la que és possible construir-hi qualsevol cosa. Perquè *Embolic* és això, retorn als orígens i senzillesa pura. Un clàssic universal que continua funcionant per a petits i grans com el primer dia.

QUÈ DIUEN ELS CRÍTICS?

ALBA CUENCA SÁNCHEZ

L'art de convertir en
pallasso

JORDI BORDES

La presència de Pau Palaus

VALORACIONS GLOBALES

CRÍTICS

8.5

VALORACIÓ

CATEGORIES

VALORACIÓ PER
EDATS

De 4 a 6	8.0
De 7 a 11	8.5
De 12 a 15	8.5
De 16 a 25	8.5
De 26 a 35	8.5
De 36 a 50	8.5
De 51 a 66	9.0
Més de 66	8.5

CRÍTICA: EMBOLIC

CATEGORIES

La meua primera colònia

Pròxima estació, esperança

Íntim

VALORACIÓ

9

VALORACIÓ PER EDATS

DE 4 A 6	8
DE 7 A 11	9
DE 12 A 15	9
DE 16 A 25	9
DE 26 A 35	9
DE 36 A 50	9
DE 51 A 66	9
MÉS DE 66	8

ENLLAÇOS EXTERNS

[VEURE EN WEB EXTERNA](#)

La presència de Pau Palaus

per Jordi Bordes

La força del clown Pau Palaus està en la seva buidor. La seva presència és absorbent. Com menys procura explicar, més s'endinsa en la connexió amb el públic i més transparent és la seva mirada. Com va fer a *Zloty*, ara, en té prou amb unes maletes, unes cordes i un cilindre per tenir atrapada gent de totes les edats i condicions. Fill artístic de Leandre (*Rien à dire*) i de Claire Ducreux (*Refugiada poètica*) i en certa manera, net de Tortell Poltrona (*Post-Clàssic*), nebot de Pere Hosta (*Open door*) i Pepa Plana (*Paradis pintat*), cosí de Toti Toronell (*Libèl·lula*) beu de la simplicitat per expressar un univers tendre i fàcil de viure-hi.

Aparentment, és ell mateix, un adult que pot fer funambulisme amb una corda tensat pel públic o canviar-se les botes de pallasso dalt d'un rola bola. Ara, és quan treu un espectador i juga amb ell (sense caricaturitzar-lo, provant que reaccioni al joc proposat) quan desenvolupa el seu veritable encant. Podria ser excèntric (*El gran final*) i enrolar-se amb la troupe de la cia Rhum (*Gran reserva, Rhumia...*) però quan es comunica millor és quan evita la paraula i es limita al gest, a la mirada, a la respiració calmada per transmetre una pau i unes ganes de jugar alliberadores.

Quin és *L'embolic*? És una idea volàtil. És cert que sempre que hi ha cordes, material que es poden embolicar, però la claredat de la interpretació de Palaus és tan absoluta que, tot acaba sent fluid, senzill i directe. Girarà aquest muntatge fins que se'n cansi. Ni els programadors, ni el públic mai en tindran prou; sempre els semblarà que hi pot haver un nou voluntari per a imitar la pesca de la vamba o per subjectar amb un dit tot un pallasso amb sabates del 54 dalt d'una corda.